

Hodnocení bakalářské práce

Název: Možnosti práce pedagoga s žáky mladšího školního věku se specifickými vývojovými poruchami učení se zaměřením na dysgrafii

Autor: Petra Jarošová

Tématem předložené bakalářské práce jsou specifické poruchy učení, způsob jejich diagnostiky a reedukace. Autorka si stanovila jako cíl „popsat možnosti práce pedagoga ve školním zařízení s žáky mladšího školního věku se specifickými vývojovými poruchami učení“ (s. 8). Z formulace cíle a z toho, že autorka studuje obor pedagogika volného času, usuzuji, že předložená bakalářská práce měla být původně zaměřena na práci pedagoga volného času pracujícího ve školském zařízení s dětmi se specifickými poruchami učení, ale vzhledem k tomu, že je tato problematika zatím zpracována pouze v kontextu školy, příp. přípravy na školu, autorka se rozhodla „zůstat v prostředí školy“ a zpracovat detailněji problematiku dysgrafie a práce s dysgrafií.

Předložená práce má logickou strukturu. Je rozdělena do pěti kapitol. V první kapitole jsou objasněny základní pojmy. Druhá kapitola je věnována charakteristice mladšího školního věku z hlediska vývojové a pedagogické psychologie, třetí kapitola obsahuje přehled o specifických poruchách učení a čtvrtá i pátá kapitola jsou zaměřeny konkrétně na dysgrafii, možnosti její nápravy, jakož i na některé metody, které se při reedukaci používají.

Po stránce vnější úpravy a po stránce jazykové je práce na dobré úrovni, je psána se zaujetím a čtivě. Dobrý dojem poněkud ruší několik překlepů (např. na s. 8, 10, 12, 20 nebo 35), dále některé neobratné a nepřesné formulace vycházející patrně z nepřesného překladu ze slovenštiny (např. na s. 10: „v literatuře se často střetáváme“ nebo na s. 18 „intelektuální city“ a na s. 28 „školní důsledky“).

Po stránce formální najdeme v práci některé (těžko pochopitelné) chyby. Autorka např. na s. 14 a 15 odkazuje na knihu *Psychologie pro učitele*, ale na uvedených stránkách této knihy se píše úplně o něčem jiném. Jindy zase autorka vložila odkaz na literaturu místo do poznámek pod čarou přímo do textu (s. 36).

Místy se zdá, že autorka převzala některé pasáže z pramenů trochu bezmyšlenkovitě, takže čtenář může být zmaten. Např. na s. 23 se hovoří o čtyřech stupních poruchy, ale nikde se nevysvětluje, co jednotlivé stupně znamenají. Na s. 25 zase autorka „slibuje“: „na tomto místě se budeme zabývat výzkumem čtení u běžné populace“, nic takového ale nenásleduje. Celkově považuji za problematické odvolávat se na osobní rozhovory s odborníky z praxe (s. 21 a 36) u tématu, u něhož není tak těžké opatřit si patričnou literaturu.

Po stránce obsahové je třeba ocenit, že se autorce podařilo shromáždit dostatek relevantních údajů k danému tématu. Tím autorka splnila nároky kladené na bakalářskou práci, ačkoli způsob provedení je průměrný.

Bakalářskou práci Petry Jarošové **doporučuji** k obhajobě.

České Budějovice, 20. 8. 2008

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
oponent